

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/182/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420202244
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8420202244.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod číslom 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova č. 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpeného : Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO : 47 234 547, proti žalovanému : T. N., R.. XX.XX.XXXX, Ž. XXX/XX, XXX XX H., o zaplatenie 1.326,02 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a .**

II. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 18.12.2020 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1.326,02 eur, spolu s úrokom vo výške 30 % ročne zo sumy 1.179,42 eur od 19.06.2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.396,02 eur od 19.06.2018 do 18.09.2018, zo sumy 1.346,02 eur od 19.09.2018 do 17.12.2018 a zo sumy 1.326,02 eur od 18.12.2018 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že dňa 23.09.2016 uzavrel ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, obsahom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,-eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami a to formou dohodnutých mesačných splátok. Tvrdil, že po dobu trvania úverového vzťahu žalovaný vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1.493,86 eur tak, že sumu 1.439,76 eur čerpal výbermi hotovosti z bankomatov, platbami na vybraných obchodných miestach, financovaním na svoj účet a platbami doplnkového poistenia a sumu 54,10 eur predstavujú poplatky, ktoré žalobca účtoval žalovanému v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. V žalobe uviedol, že svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas žalovaný neplnil, keď napriek zmluvne dohodnutým splátkam uhradil doposiaľ len časť dlžnej sumy vo výške 846,83 eur a nereagoval ani na predžalobné výzvy. Žalobca v žalobe citoval bod 7.1 úverovej zmluvy o podmienkach za ktorých mohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a tiež bod 10 úverovej zmluvy upravujúci spôsob komunikácie s klientom a doručovanie. V žalobe tvrdil, že v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca vyhlásil dňa 18.06.2018 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Podľa špecifikácie v žalobe žalovaná suma predstavuje neuhradené záväzky žalovaného po lehote splatnosti v celkovej výške spolu 1.326,02 eur a pozostáva zo zvyšku dlžnej

úverovej istiny vo výške 1.179,42 eur a z dlžných úrokov z úveru vo výške 146,60 eur s tým, že okrem toho žalobca požaduje úroky vo výške 30 % ročne zo sumy istiny, t.j. zo sumy 1.179,42 eur od 19.06.2018 do zaplataenia a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.396,02 eur od 19.06.2018 do 18.09.2018, zo sumy 1.346,02 eur od 19.09.2018 do 17.12.2018 a zo sumy 1.326,02 eur od 18.12.2018 do zaplataenia.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, výpis z úverového účtu žalovaného, potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s potvrdením o doručení.

4. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu spolu s prílohami a výzvou vyjadriť sa k nej bola do vlastných rúk doručená dňa 26.05.2021 písomne nevyjadril.

5. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na deň 13.08.2021 na ktoré sa právny zástupca žalobcu napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčast' na pojednávaní, o odročenie pojednávania nežiadal, súhlasil, aby súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

6. S predvolaním na pojednávanie súd žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu doručil výzvu podľa § 138 Civilného sporového poriadku na späťvzatie žaloby v celom rozsahu s poukazom na § 54a a § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka a premlčanie nároku. V nej súd zároveň uviedol, že vzhľadom na skutočnosti tvrdené žalobcom v žalobe a vyplývajúce z predložených listinných dôkazov - výpisu z úverového účtu žalovaného a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru je zrejmé, že prvou nezaplatenou bola už splátka splatná dňa 10.11.2017, pričom žaloba bola súdu doručená až dňa 18.12.2020, preto súd má v zmysle § 101 a § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka za to, že premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy tu nemožno vymáhať a že žaloba je preto v celom rozsahu zjavne nedôvodná.

7. Na uvedené žalobca reagoval vyjadrením zo dňa 30.06.2021 tak, že z ustanovení § 53 ods.9, § 100 ods.1, § 101, § 103, § 565 a § 54a Občianskeho zákonníka vyplýva, že uplatnenie práva na splatenie celej pohľadávky je viazané na splnenie troch podmienok a) možnosť straty výhody splátok bola výslovne určená v dohode medzi veriteľom a dlžníkom, b) dlžník nesplní niektorú zo splátok v deň jej splatnosti, c) veriteľ požiada dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, resp. v súlade s § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka. Tvrdil, že v zmysle § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru v súlade s bodom 7.1 úverovej zmluvy až po uplynutí splatnosti troch mesačných splátok od omeškania prvej neuhradenej splátky. Uviedol a zdôraznil, že podľa svojich záznamov neeviduje skoršiu písomnú výzvu na úhradu dlhu žalovaného pred oznámením mimoriadnej splatnosti úveru a že predložil súdu všetky jemu v súčasnosti dostupné doklady preukazujúce vyzvanie žalovaného na zaplatenie dlžnej čiastky úveru. Podľa žalobcu v prípade nepreukázania splnenia podmienok na mimoriadne zosplatenie dlhu tak nemožno mať za preukázané, či došlo k splatnosti celého dlhu z dôvodu neuhradenia mesačnej splátky splatnej k 10.11.2017. V takom prípade je podľa neho potrebné v zmysle prvej vety § 103 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že premlčacia doba sa počíta odo dňa zročnosti jednotlivých splatných splátok.

8. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že momentálne poberá len prídavky na dve maloleté deti vo výške 52,-eur, je nezamestnaný, nemá iný príjem, poukázal na svoju zlú sociálnu a ekonomickú situáciu, keď príjem celej rodiny je len 52,-eur a musia im pomáhať otec s mamou. Preto ak by mal niečo platiť, mohol by tak robiť len v splátkach. K otázke premlčania nevedel sa vyjadriť.

9. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomného vyjadrenia žalobcu, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom a zistil tento skutkový stav:

10. Žalobca ako dôkaz na svoje tvrdenie o uzavretí zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere stranami predložil súdu tlačivo označené ako „Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní

kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb“. V ňom sú ako zmluvné strany označení žalobca ako banka a ako dlžník je tam označený žalovaný. Pod označením zmluvných strán je predtlačené prehlásenie, cit. „Zmluvné strany uzatvárajú spolu tiež Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb“ s tým, že podľa bodu 1 zmluvy - Základných podmienok ZoRSÚ predmetom zmluvy je poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru bankou dlžníkovi do výšky schváleného úverového rámca a za podmienok dohodnutých v zmluve s tým, že prvé čerpanie úveru je viazané na nákup tovaru alebo služby a klient je povinný poskytnutý revolvingový úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve. Dohodnutá bola výška úverového rámca 5.000,-eur. Žalovaný mal tento úver podľa zmluvy splácať mesačnými splátkami vo výške min.5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,-eur, pričom v zmluve je uvedené, že splatnosť splátok je vždy k 10. dňu v mesiaci. Podľa zmluvy splatnosť prvej mesačnej splátky bola 10 deň v mesiaci nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru a tiež je tam predformulované vyhlásenie „zvolený súbor poistenia základný súbor poistenia, poplatok za poistenie (3,33 %)“. Pri mieste určenom na podpis zmluvy je uvedený podpis s dodatkom, že žalovaný zmluvu podpísal dňa 23.09.2016.

11. V zmysle časti 7, bodu 7.1. Zmluvy - Následky porušenia povinností klienta, v prípade, ak klient nespláca poskytnutý revolvingový úver riadne a včas, ak klient poskytol banke nepravdivé údaje, ak bolo na majetok klienta alebo manžela/manželku klienta začaté exekučné konanie, ak klient riadne a včas nespláca svoje ďalšie záväzky voči banke alebo iným veriteľom, je banka oprávnená a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť revolvingového úveru, t. j. požadovať splatenie revolvingového úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

12. Podľa časti 7, bodu 7.4 Zmluvy, ku dňu účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru alebo odstúpenia od ZoRSÚ alebo výpovede ZoRSÚ je splatný celý dlh klienta voči banke. Nesplatená istina revolvingového úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v ZoRSÚ, t. j. klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia revolvingového úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu.

13. Žalobca na dôkaz predložil potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov z ktorého vyplýva, že celkovo žalovaný vyčerpal z úverového rámca sumu 1.439,76 eur a predložil tiež prehľad splátok - výpis z úverového účtu žalovaného v ktorom je uvedené, že prvá splátka vo výške 45,-eur bola žalovanému predpísaná k zaplaceniu dňa 10.10.2016, uhradil ju dňa 20.10.2016. Následne predpísaná mu bola dňa 10.11.2016 splátka vo výške 60 eur, ktorú uhradil dňa 10.11.2016, potom dňa 10.12.2016 splátka vo výške 60 eur, ktorú uhradil dňa 16.12.2016, potom dňa 10.01.2017 splátka vo výške 60,-eur ktorú uhradil dňa 10.01.2017, potom dňa 10.02.2017 splátka vo výške 60,-eur, ktorú uhradil dňa 22.02.2017, potom dňa 10.03.2017 splátka vo výške 60,-eur, ktorú uhradil dňa 23.03.2017, potom dňa 10.04.2017 splátka vo výške 75,-eur, ktorú uhradil dňa 26.04.2017, potom dňa 10.05.2017 splátka vo výške 48,-eur, ktorú uhradil dňa 22.05.2017, potom dňa 10.06.2017 splátka vo výške 60,-eur, ktorú uhradil dňa 12.06.2017, potom dňa 10.07.2017 splátka vo výške 60,-eur, ktorú uhradil s omeškaním dňa 04.08.2017, pričom dňa 01.08.2017 mu boli vyúčtované k úhrade náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 20,-eur, ktoré uhradil dňa 24.08.2017 spolu so splátkou predpísanou mu vo výške 60,-eur dňa 10.08.2017. Potom bola mu predpísaná k úhrade splátka splatná dňa 10.09.2017 vo výške 48,-eur a dňa 10.10.2017 vo výške 60,-eur, tieto uhradil s omeškaním až dňa 11.12.2017 a následne predpísaná bola mu k úhrade splátka splatná dňa 10.11.2017, ktorú už neuhradil. Dňa 02.11.2017 boli mu vyúčtované k zaplaceniu náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 35,-eur, a potom dňa 10.12.2017, dňa 10.01.2018, dňa 10.02.2018, dňa 10.03.2018, dňa 10.04.2018, dňa 10.05.2018 a dňa 10.06.2018 splátky vo výške 60 eur, ktoré už takisto neuhradil.

14. Zo žalobcom predloženého „Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ zo dňa 18.06.2018 adresovaného žalovanému súd zistil, že s poukazom na omeškanie so splácaním revolvingového úveru a na opakované výzvy na úhradu žalobca žalovanému oznámil, že bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, ktorý sa tak stal splatným v celom rozsahu dňa 18.06.2018 a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy vo výške 1.396,02 eur s tým, že táto dlžná suma pozostáva z úverovej istiny vo výške 1.179,42 eur a dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 216,60 eur. Podľa pripojenej doručky (čl.19 spisu) uvedené oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 22.06.2018.

15. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (23.09.2016) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

17. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

18. Náležitosti, ktoré musí obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka sú následne vymenované v § 9 ods.2 ZoSÚ, pričom podľa § 11 ods.1 tohto zákona nedodržanie niektorých z nich má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

19. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čas uzavretia zmluvy zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Podľa § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremičujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

23. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

24. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

25. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č.40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

26. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018, konanie,

predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

27. Žalobou uplatnený nárok na vrátenie úveru poskytnutého žalobcom ako bankou, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie úverov žalovanému ako fyzickej osobe nie na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, je vzhľadom na zákonné kritéria obsiahnuté v ust. § 1 ods.2 a § 2 písm. a) a b) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 23.09.2016 potrebné právne posúdiť podľa ustanovení uvedeného zákona a nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu, tak aj podľa relevantných zákonných ustanovení o postavení a ochrane spotrebiteľa, čo koniec koncov zodpovedá aj označeniu zmluvy, ako aj tvrdeniu žalobcu v žalobe, že poskytnutý bol žalovanému revolvingový spotrebiteľský úver.

28. Niet tak pochyb, že žalobca v danom prípade žalobou uplatnil právo na plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy.

29. V okolnostiach prípadu súd mal za medzi stranami nesporné, že dňa 23.09.2016 žalovaný uzavrel so žalobcom zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a tento aj čerpal, čo vyplýva ako z výpisu z úverového účtu žalovaného, tak aj zo skutočnosti, že čerpanie úveru žalovaný nespochybňoval. Žalobca, ako to jasne vyplýva zo žaloby a jeho vyjadrenia zo dňa 30.06.2021 uplatnil nároky z úveru, ktorý bol predčasne zosplatnený. Žalovaný žiadne zo skutkových tvrdení žalobcu nepoprel a preto skutkové tvrdenia žalobcu súd v súlade s § 151 ods.1 CSP považoval za nesporné.

30. Vzhľadom na začatie súdneho konania dňa 18.12.2020 (doručenie žaloby súdu), t. j. po nadobudnutí účinnosti zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (5.12.2018), bolo v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s vyššie citovaným § 879v Občianskeho zákonníka povinnosťou súdu aj ex offio skúmať, či v danom prípade žalobca uplatnil na súde pohľadávku vyplývajúcu zo spotrebiteľského vzťahu predtým, ako došlo k jej premlčaniu. Uvedené jasne potvrdzuje zámer zákonodarcu vyjadrený v dôvodovej správe k zákonu č. 343/2018 Z. z., z ktorej vyplýva, že prijatá právna úprava zavádza osobitnú úpravu uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv v reakcii na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 7. februára 2018. Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy považuje zákonodarcu za opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany podporovať vynucovanie plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku, ale vytvorenie priestoru pre to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia napríklad v tom, že už nebude disponovať dôkazmi. Zároveň sa vylučuje kondícia, t.j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr. Táto právna úprava sa z dôvodu predchádzania prípadnej nerovnosti vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, t.j. na spotrebiteľa aj na dodávateľa.

31. Z časti 7, bodu 7.1 písm. a) zmluvy vyplýva žalobcovi právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou určenou v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

32. Zo skutkových okolností prípadu (žalobcom predložený výpis z úverového účtu žalovaného) vyplýva, že žalovanému prvá úverová splátka k zaplaceniu predpísaná bola dňa 10.10.2016, žalovaný reálne celkovo zaplatil do dňa 11.12.2017 sumu 776,-eur (okrem toho mu bola vo forme tzv. cash-back bonusov pripísaná suma 0,83 eur), teda zaplatil 13 predpísaných splátok, poslednú dňa 11.12.2017 vo výške 108,-eur, čím uhradil predpísané splátky za september a október 2017 (48,-

eur +60,-eur) a tiež uhradil náklady spojené s uplatnením pohľadávky predpísané mu vo výške 20,-eur dňa 01.08.2017, ktoré zaplatil dňa 24.08.2017. Potom už do zosplatnenia úveru nezaplatil nič (až po zosplatnení zaplatil ešte sumu 70,-eur), teda v omeškaní v splácaní bol počnúc nezaplatenou splátkou za mesiac november 2017, splatnou 10. dňu v mesiaci, teda 10.11.2017, pričom neuhradil ani ďalšie splátky. V zmysle vyššie uvedeného zmluvného dojednania ako aj citovanej právnej úpravy tak žalobca bol oprávnený žiadať zaplataenie celého úveru najskôr po uplynutí 3 mesiacov od splatnosti s prvou omeškanou splátkou. Žalobca tvrdil a preukázal, že k zosplatneniu spotrebiteľského úveru pristúpil k 18.06.2018.

33. Súd preto vzhľadom na obsah žaloby a skutočnosť, že žalobca ňou bez akýchkoľvek pochybností uplatnil nárok z predčasne zosplatneného úveru vychádzal z toho, že v danom prípade došlo zo strany žalobcu k zosplatneniu spotrebiteľského úveru dňom 18.06.2018, o čom bol žalovaný informovaný listovou zásielkou z 18.06.2018, čo malo vplyv aj na ustálenie počiatku plynutia premlčania uplatneného nároku.

34. K tvrdeniam žalobcu v jeho vyjadrení zo dňa 30.6.2021 ktorými reagoval na výzvu súdu na späťvzatie žaloby v celom rozsahu z dôvodu premlčania súd uvádza nasledovné. Je absolútne neprípustné, aby súd akceptoval tvrdenia žalobcu v tomto vyjadrení, ktorými sám spochybnil a poprel svoje vlastné tvrdenia zo žaloby, a to práve potom, čo bol súdom vyzvaný na jej späťvzatie v celom rozsahu z dôvodu premlčania nároku. Je vecou žalobcu, aby ešte pred podaním žaloby si jednoznačne ujasnil, aký nárok uplatní a aké dôkazy má k dispozícii. Ak žalobca žalobou jasne uplatnil nároky z predčasne zosplatneného úveru, hoci mu nič nebránilo uplatniť iný nárok, teda nárok len na zaplataenie jednotlivých splatných splátok úveru, nemôže následne sám popierať svoje vlastné skutkové tvrdenia len preto, že je to pre neho výhodnejšie s odôvodnením, že vlastne až teraz zistil, že nemá k dispozícii upozornenie pred zosplatnením (hoci v žalobe aj v oznámení o zosplatnení úveru sa naň odvoláva) a že preto by sa premlčacia doba mala počítať len odo dňa zročnosti jednotlivých splátok (čo by mimochodom i tak znamenalo premlčanie časti nároku). Aj podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe je podľa § 140 ods.2 Civilného sporového poriadku zmenou žaloby. Zákonodarca pritom prostredníctvom úpravy v § 294 CSP jasne stanovil, že zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ, čo je presne tento prípad. Preto nemožno akceptovať a vôbec prihliadať na podstatnú zmenu rozhodujúcich skutočností žalobcom, ktorý až potom, čo bol súdom upozornený na premlčanie nároku tieto zmenil tak, že vlastne podľa neho nemalo by sa vychádzať tu z predčasného zosplatnenia úveru, hoci v žalobe ho pôvodne práve on sám tvrdil a preukazoval.

35. Vzhľadom na povinnosť žalobcu v žalobe tvrdiť rozhodujúce skutočnosti pravdivo a úplne (§ 132 ods.1 CSP) a tiež vzhľadom na výslovnú úpravu v § 140 ods.2, § 150, § 151 a § 294 CSP ide na ťarchu žalobcu, ak nebol dôsledný pri koncipovaní a príprave žaloby a dôsledky tejto jeho nedôslednosti možno napraviť len novou žalobou a nie popretím svojich vlastných tvrdení, úplnou zmenou rozhodujúcich skutočností a povahy uplatneného nároku. Ak by nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, žalobca mohol uplatniť voči žalovanému iba zaplataenie jednotlivých splátok. Takýto nárok však uplatnený nebol, pričom súd nemôže prihliadať na zmenené skutkové tvrdenia žalobcu a priznať iný, ako žalovaný nárok. Žalobca jasne uplatnil zosplatnený dlh a o takom nároku súd musel aj rozhodnúť.

36. Z obsahu ustanovenia § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka a už citovaného § 294 CSP vyplýva, že jeho cieľom je chrániť spotrebiteľa, nie veriteľa, preto by bol absurdný záver, ak by pokiaľ ide o premlčanie stačilo veriteľovi v súdnom konaní po podaní žaloby „úplne otočiť“ a tvrdiť, že vlastne nedisponuje predchádzajúcim upozornením pred zosplatnením, hoci ho v oznámení o zosplatnení úveru sám výslovne tvrdí a preniesť tak prípadné dôkazné bremeno o jeho existencii na žalovaného. Taký postup by totiž paradoxne favorizoval veriteľa práve z hľadiska plynutia premlčacej lehoty, keďže neplatnosť zosplatnenia by vlastne mala za následok, že dlh bol splatný podľa pôvodne dohodnutých splátok, ktoré by sa však premlčovali odo dňa svojej zročnosti. Veriteľ by tak v konečnom dôsledku profitoval z vlastného protiprávneho úkonu, čo je v rozpore s elementárnymi právnymi zásadami občianskeho práva.

37. Na podporu svojho záveru súd poukazuje na viaceré súdne rozhodnutia, v ktorých bol rovnaký postup žalobcu už posúdený a jednoznačne odmietnutý so záverom, že také popretie vlastných tvrdení žalobcu

je neúčinné, nemožno ho akceptovať a že premlčaciu dobu je treba počítať podľa § 103 veta druhá OZ odo dňa zročnosti nesplnenej splátky pre ktorú sa stal zročným celý dlh.

38. V tejto súvislosti vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9CoCsp/10/2020 týkajúci sa žalobcu v ktorom krajský súd rovnaké tvrdenia žalobcu posúdil tak (vid' bod 17 jeho odôvodnenia) že „Žalobca v podanom odvolaní argumentoval tým, že súd prvej inštancie nemal preukázané splnenie podmienok na mimoriadne zosplatnenie dlhu. Teda, jeho odvolacia argumentácia celkom nepochopiteľne viedla k spochybňovaniu toho, na čo sám poukazoval z hľadiska dôvodnosti uplatneného nároku v podanej žalobe, a to na ním realizovaný úkon- vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, ktorý úkon, napriek tomu, že naplnenie podmienok k nemu nebolo spornou otázkou konania, sám po rozhodnutí súdu prvej inštancie v jeho neprospech, spochybnil. Takýto prostriedok procesného útoku žalobcu v žiadnom prípade nie je možné považovať za účinný, keď odvolacou argumentáciou žalobca sám spochybňuje svoje vlastné tvrdenia a prezentované prostriedky procesného útoku v rámci konania pred súdom prvej inštancie a to tak, že absurdne rozporuje vlastné úkony. Takýto postup žalobcu, pokiaľ v priebehu konania pred súdom prvej inštancie použije úkon mimoriadneho zosplatnenia úveru ako ním uplatnené právo a ako nástroj umožňujúci mu domáhať sa zaplatenia nesplateného dlhu žalovaného v celom rozsahu, a na druhej strane, v štádiu súdneho konania, keď je jeho nárok aplikáciou ustanovenia § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka vyhodnotený ako premlčaný, ten istý úkon mimoriadneho zosplatnenia úveru je v jeho podaní protikladne prezentovaný ako rozporný a nepreukázaný, považuje odvolací súd výslovne za účelový a nespôsobilý privodiť žiadnu zmenu správneho rozhodnutia súdu prvej inštancie. Takáto odvolacia argumentácia žalobcu je podľa odvolacieho súdu absolútne neprípustná... Pokiaľ potom súd prvej inštancie aplikáciou ustanovenia § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka vyhodnotil nárok žalobcu za premlčaný, s takýmto záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje“

39. Ďalej súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Košiciach týkajúci sa rovnako žalobcu sp.zn.2CoCsp/46/2020 v ktorom ten uviedol, cit. „V odvolaní žalobca zmenil svoju argumentáciu uvedenú v žalobe, t.j., že došlo k platnému mimoriadnemu zosplatneniu dlhu žalovanej dňa 5.9.2016 jeho právnym predchodcom a od 6.9.2016 si uplatnil úroky z omeškania. Dôvodil tým, že dôkazy na toto tvrdenie nepredkladal, a tak jeho tvrdenie nemal súd preukázané. Odvolací súd považuje za potrebné upriamiť pozornosť žalobcu na ustanovenie § 151 ods 1 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Žalovaná nepoprela tvrdenia žalobcu o zosplatnení dlhu a ani nenamietala platnosť a účinnosť tohto zosplatnenia. Súd prvej inštancie preto správne považoval toto skutkové tvrdenie (o zosplatnení dlhu) za nesporné. Jeho následné spochybňovanie žalobcom v odvolaní považuje odvolací súd za účelové...“

40. Aj Krajský súd v Prešove ako odvolací súd tunajšieho súdu už odmietol danú argumentáciu a postup žalobcu. V rozsudku sp.zn.5CoCsp/8/2020 k tomu uviedol, cit.“ Nie je možné súhlasiť s odvolacou námietkou žalobcu, že súd sa nedostatočne zaoberal splnením podmienok upravených v § 53 ods. 9 a to, či žalovaný bol upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky. K uvedenému odvolací súd poukazuje na tvrdenie žalobcu v konaní pred prvoinštančným súdom. Uvedené skutočnosti neboli v konaní spornými ani ich nikto nenamietal, preto súd vychádzal z tvrdení žalobcu.... Vzhľadom na kontradiktórnosť konania a princíp formálnej pravdy správne súd prvej inštancie zhodnotil skutkový stav veci tak, ako bol žalobcom tvrdený....K ďalším odvolacím dôvodom žalobcu je nutné ešte uviesť, že jeho výklad ohľadom začatia plynutia premlčacej doby v predmetnom prípade nie je možné akceptovať. Ak by to tak bolo, veritelia by mohli svojim oprávnením zosplatniť úver teoreticky umelo predlžovať trojročnú premlčaciu lehotu v prípade, ak by svoje právo na zosplatnenie úveru nevyužili čo najskôr, napr. už pri prvých možnostiach omeškania veriteľa so splátkou po dobu zákonom stanovenú, ale mohli by toto svoje právo využiť po uplynutí podstatne dlhšieho času, čím by tak mohlo dôjsť, teoreticky, aj k neoprávnenému predlžovaniu premlčacej doby. Vo vzťahu k samotnému posúdeniu plynutia premlčacej doby súd dáva do pozornosti žalobcu aj jeho samého sa týkajúci právoplatný rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 11Csp/99/2019 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn.3Co/111/2019. Zákonodarca jasne v § 103 vete druhej Občianskeho zákonníka uviedol odkedy plynie premlčacia doba pri zosplatnení úveru, t.j. odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Tu zo zmluvy vyplýva, že splátky sú zročné k 10. dňu kalendárneho mesiaca. Celý dlh bol zosplatnený ku dňu 18.06.2018. Žalobca v oznámení o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru presne nešpecifikoval od omeškania ktorej splátky odvodil právo okamžitej úhrady celého dlhu, preto bolo potrebné za splátku, od zročnosti ktorej bolo tu treba v zmysle § 103 veta

druhú Občianskeho zákonníka počítať začiatok plynutia premlčacej doby považovať prvú neuhradenú splátku, ktorou tu bola splátka splatná dňa 10.11.2017, čo žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 30.6.2021 ani nespochybnil. Aj podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn.19CoCsp/33/2020 (bod 29 odôvodnenia) „ak teda v konaní nebolo preukázané, pre ktorú konkrétnu splátku došlo k zosplatneniu úveru, bolo správne, keď súd prvej inštancie pri počítaní plynutia premlčacej doby vychádzal z prvej nezaplatennej splátky“.

41. Predčasne zosplatniť dlh je právom veriteľa, nie je ho povinnosťou. Ak sa má predísť stavu, že žalobca by si až v súdnom konaní účelovo identifikoval a prispôboval splátku, nesplnenie ktorej bolo dôvodom zročnosti celého dlhu, a ktorá teda v zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka je relevantná pre plynutie premlčacej doby celého dlhu, potom treba vychádzať z toho, že ak žalobca v právnom úkone- zosplatnení neidentifikoval ako nesplnenú žiadnu konkrétnu (neskoršiu) splátku, potom za splátku zročnosť ktorej je relevantná pre plynutie premlčacej doby v zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka treba považovať prvú nezaplatenú splátku.

42. Súd dáva v tejto súvislosti do pozornosti právny názor Krajského súdu v Banskej Bystrici vyslovený v rozsudku zo dňa 13.09.2018 sp.zn.16Co/95/2018. Ten okrem iného poukázal na to, že cit.“ Aj v komentári: Fekete, I.: Občiansky zákonník 2. Veľký komentár. Bratislava, Eurokódex, 2011, strana 1654 je uvedené: „Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka o strate výhody splátok je modifikované do vzťahu k plneniu zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach. Podľa § 53 ods. 8 (pozn. v súčasnosti ide o ods. 9 §-u53 OZ), platí, že veriteľ je v prípade nesplnenia niektorej splátky oprávnený požadovať od dlžníka zaplatenie celého zvyšku pohľadávky najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Aj ďalší komentár výslovne uvádza, že možnosť zosplatniť úver sa vzťahuje na prvú splátku, s ktorou je spotrebiteľ v omeškani viac ako 3 mesiace (viď Števec, Dulák, Bajánková, Fečík, Sedláčko, Tomašoviča kol., Občiansky zákonník /I. a II. zväzok, 1. vydanie, 2017, Nakladateľství C. H. Beck: „Vo vzťahu k samotnej dikcii ustanovenia ods. 8 zákonodarca hypotézu právnej normy ustalať s ohľadom na plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach a teda je zrejmé, že spravidla pôjde o peňažné plnenie, ktoré spotrebiteľ realizuje postupnými platbami podľa dohody s dodávateľom. Vo všeobecnosti sa nedá vylúčiť, že uvedené ustanovenie môže byť aktuálne aj v prípade nepeňažného plnenia, čo sa podáva aj zo všeobecnej dikcie § 565 OZ. Podstatné však je to, že ide o prípad plnenia v splátkach ako výhodu, ktorou disponuje spotrebiteľ pri plnení záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy. Zákonodarca pre konanie dodávateľa a jeho právo vyhlásiť splatnosť celej pohľadávky, a tým na strane spotrebiteľa privodiť stav straty výhody splátok stanovil kumulatívne zákonné podmienky pozostávajúce z oddialenia výkonu práva dodávateľa a súčasne jeho pozitívneho konania smerujúceho k včasnému upozorneniu na uplatnenie svojho práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. V poradí prvá z kumulatívnych zákonných podmienok ustanovuje, že právo na jednorazové splatenie pohľadávky bude mať veriteľ najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Možno považovať za pozitívne, že zákonodarca opustil počet splátok, s ktorými má byť spotrebiteľ v omeškani a podmienku koncipoval vzhľadom na konkrétnu lehotu a plynutie času od omeškania so splátkou. Ak zákon vymedzuje podmienku omeškania splátky spotrebiteľa, myslí tým omeškani v poradí prvej splátky za predpokladu, že táto nebude spotrebiteľom uhradená. Vzhľadom na povahu dikcie treba ods. 8 vykladať spôsobom, že dodatočné uhradenie omeškanej splátky spotrebiteľom oneskorene konzumuje právo dodávateľa na jednorazové zosplatnenie pohľadávky. Tento právny záver možno odobrať aj vzhľadom na dikciu § 565 Občianskeho zákonníka, ktorá rovnako časovo limituje právo dodávateľa vykonať jednorazové zosplatnenie pohľadávky. Keďže ustanovenie ods. 8 malo predstavovať výhodnejší právny režim oproti všeobecnej norme § 565 Občianskeho zákonníka, je potrebné ustáliť, že právo podľa ods. 8 môže dodávateľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť a len za predpokladu, že omeškani s (prvou) splátkou trvá. Ak uvádzame prvú splátku, máme tým na mysli aj každú ďalšiu splátku, ktorá bude vnímaná ako prvá omeškaná splátka napr. v prípade, ak sa spotrebiteľ omešká s tromi po sebe idúcimi splátkami, rozhodujúca bude v poradí prvá omeškaná splátka.“). Uvedený komentár zodpovedá aj princípom formálnej logiky, ktorej by však nezodpovedal výklad, podľa ktorého by veriteľ v prípade, ak by bol spotrebiteľ v omeškani s piatimi splátkami, ako tomu bolo aj v prejednanom prípade, keď k okamihu zosplatnenia bol v omeškani so splátkami za mesiac júl, august, september, október a november 2014, pristúpil k zosplatneniu úveru kvôli omeškaniu spotrebiteľa poslednou, či predposlednou alebo predpredposlednou z nich a to v čase, keď spotrebiteľ s týmito nebolv omeškani ešte 3 mesiace.“.

43. V tu posudzovanom prípade došlo zo strany žalobcu k zosplatneniu spotrebiteľského úveru dňom 18.06.2018, o čom bol žalovaný informovaný listovou zásielkou z 18.06.2018, čo malo vplyv aj na ustálenie počiatku plynutia premlčania uplatneného nároku. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 30.06.2021 nerozporoval názor súdu, že prvou nezaplatenou splátkou relevantnou v zmysle § 103 veta druhá OZ pre posúdenie premlčania je splátka splatná 10.11.2017. Vôbec nerozporoval, že ak by bol úver predčasne zosplatnený, že splátkou od splatnosti ktorej bolo by treba počítať tu premlčaciu dobu bola by práve táto splátka, tvrdil len, že nie je preukázané upozornenie pred zosplatnením a že preto nemožno prihliadať na predčasné zosplatnenie dlhu, čo ako už súd uviedol, neobstojí. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka je úpravou všeobecnou (lex generalis) a ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nemu je úpravou špeciálnou (lex specialis), ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Prednosť má teda právna úprava zakotvená v druhej vete §-u 103 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej je počiatok plynutia premlčacej doby viazaný na zročnosť tej splátky, ktorá zosplatnenie celého dlhu vyvolala. Aplikácia § 101 Občianskeho zákonníka bude potom vo vzťahu k druhej vete § 103 Občianskeho zákonníka namieste, len pokiaľ sa jedná o dĺžku premlčacej doby (3 roky), nakoľko ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka inú úpravu ohľadne dĺžky premlčacej doby neustanovuje (rovnako závery občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici konaného dňa 20.03.2019). V zmysle § 103 druhej vety OZ ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil (lehota na splnenie celého predčasne zosplatneného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 OZ povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie (§ 565 OZ) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta OZ), v danom prípade splátky splatnej dňa 10.11.2017. Súd teda zastáva názor, že v danom prípade premlčacia doba začala plynúť odo dňa splatnosti splátky splatnej dňa 10.11.2017.

44. Rovnako posúdil premlčanie Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 16Co/34/2018, Krajský súd v Trnave v rozhodnutí zo dňa 27.2.2018, sp. zn. 27Co/315/2017, alebo zo dňa 26.3.2018, sp. zn. 26Co/176/2017, Krajský súd v Žiline v rozhodnutí zo dňa 26.3.2019, sp. zn. 11Co/59/2019. Súd poukazuje aj na aktuálny rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.41Co/69/2019 v ktorom tento uviedol, cit.“ Odvolací súd sa taktiež stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že došlo k premlčaniu pohľadávky žalobcu. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, v ktorom sa uvádza, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z tohto ustanovenia je teda zrejmé, že zákon viaže začiatok premlčacej na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, má dodávateľ povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatnenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, čo však nič nemení na skutočnosti, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade počíta odo dňa zročnosti omeškanej splátky. Je pravdou, že takouto právnou úpravou zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu o tri mesiace, keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka s danou splátkou dodávateľ nemôže zosplatniť celý dlh, pretože by tým porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak, premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ale len za predpokladu, že takto stanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda, že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, resp. k podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva.“

45. V danom prípade v oznámení o zosplatnení úveru nie je uvedená splátka pre nesplnenie ktorej sa stal zročným celý dlh, súd preto vychádzal z dátumu zročnosti prvej nesplnenej splátky pre ktorú mohol byť úver predčasne zosplatnený. Vychádzajú z výzvy banky zo dňa 18.06.2018 a tam uvedenej dlžnej sumy a skutočnosti, že prvou nezaplatenou splátkou bola tu bez akýchkoľvek pochybností splátka splatná dňa 10.11.2017, teda viac ako 3 roky pred podaním žaloby, je nárok premlčaný a takýto nárok v zmysle § 54a OZ nie je možné vymáhať, a preto súdu nezostávalo nič iné ako žalobu veriteľa, ktorou sa domáhal premlčaného práva, zamietnuť. Vo vzťahu splátke splatnej dňa 10.11.2017 je aj po pripočítaní času,

po ktorý by všeobecná trojročná premlčacia doba podľa § 1 písm. a) zákona č.62/2020 Z.z. neplynula žaloba (doručená súdu dňa 18.12.2020) podaná po uplynutí premlčacej doby.

46. Koniec koncov, uvedené posúdenie premlčania už nemôže byť pre žalobcu nijako nové či prekvapivé. Majúc na pamäti princíp právnej istoty v právnom štáte súd poukazuje napr. na iné spory žalobcu, kde bol potvrdený pokiaľ ide o premlčanie taký právny názor z ktorého vychádzal aj súd v tu súdenej veci, viď napr. aktuálne rozsudky Krajského súdu v Žiline sp.zn.7CoCsp/12/2020 (týka sa rovnako revolvingového úveru) alebo 8CoCsp/2/2020 alebo rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn.15CoCsp/2/2020, 19Co/110/2019 či 10Co/51/2019. Súd podporne poukazuje tiež na aktuálne právoplatné rozsudky v sporoch žalobcu vo veci Okresného súdu Prievidza sp.zn.18Csp/95/2019 (týka sa rovnako revolvingového úveru), Okresného súdu Kežmarok sp.zn.5Csp/1/2019, Okresného súdu Humenné sp.zn.11Csp/36/2019, Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn.5Csp/26/2019 alebo 6Csp/59/2019, či Okresného súdu Zvolen sp.zn.8Csp/97/2019.

47. Súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.3.2019, sp. zn. 22Co/161/2018 kde iný žalobca v odvolacom konaní argumentoval okrem iného tým, že ak by mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, ako ustálil súd prvej inštancie, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. Krajský súd v Prešove však v predmetnom rozsudku takúto odvoláciu argumentáciu odmietol.

48. Súd konštatuje, že veriteľ mal dostatok času uplatniť svoj nárok na plnenie celého predčasne zosplatneného dlhu na súde. Vzhľadom na premlčanie práva žalobcu na zaplatenie samotnej dlžnej sumy nebolo možné priznať ani požadované príslušenstvo z nej. Nárok na úroky a úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný. V tejto súvislosti súd podporne odkazuje na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 1Cdo/157/2009.

49. Na základe uvedeného tak bola žaloba ako celok súdom zamietnutá pre premlčanie uplatneného nároku, vzhľadom k čomu bolo nadbytočné ďalej sa podrobne zaoberať ostatnými aspektmi nároku, ktorý bol v konaní žalobcom uplatnený.

50. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP. V danom prípade plný úspech v spore mal žalovaný, keďže žaloba bola zamietnutá, preto podľa § 255 ods.1 CSP mu vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Žalovaný však náhradu trov konania neuplatnil, žiadne preukázateľné trovy konania mu zo spisu ani nevyplyvajú, preto súd v zmysle § 262 ods.1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah , v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.